

AAH 97-1698

Tallinna Jaani Noorte Kogudus

Laulud

kuuenda aastapäeva
jumalateenistusel

Tallinna Jaani kirikus

6. oktoobril 1935. a.
kell 7 õhtul

Kõik, mis Jumalast on, võidab
maailma ära!

1. Joh. 5:4.

Liturgia: praost H. Kubu
õp. B. Hasselblatt

Jutlus: õp. A. Sternfeldt

Kõne: ins. K. Paldrok

Laulab Noorte Koguduse laulu-
koor hra Udu Topmani juhatusel.

Ma kummardan sind armuvägi, Kui väga Sa mind armastanud
Mis Jeesuses end ilmutand, Ja kuis Su süda nõuab mind!
Ma astun armastuse ligi, See imearm mind äratanud,
Mis põrmu peale halastand; Et minu hing ka ihkab Sind.
Mu omast mõte ära kaob Mu sees sa asu, armu võimus,
Ja armumerde üksi vaob. Et võsuksin ka Sinu vaimus.

Ma tunnen süda sõuab Sulle,
Su oma olen üksines.
Ei kaduv ilm too õnne mulle,
Mul elu Sinus elades;
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armumerde peita püüan.

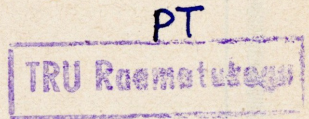
Algliturgia.

Omal viisil. 333.

Oh hinge sõber, õnnis olen
Su armastuses hingates,
Kui mureorust välja tulen
Su armusülle kippudes!
Kõik kurbus kaob ära minust
Kui taevalikku rõõmu Sinust
Su armu läbi maitseen ma:
Siis on mul taevas ju siin ilmas.
Kes kurb võib olla Sinu hõlmas,
Kust hingamist saan lõpmata!

Kui patud mulle hirmu teevad
Ja püha käsk mind ähvardab,
Kui minu süüd mind rusuks löövad
Ja kohtumõistja hirmutab;
Siis põgenen Su haavadesse,
Sealt leian rahu kohakese,
Kust kõik see mürin mööda läeb.
Kõik tulgu kokku minu vasta
Sa tahad siiski mu eest kosta,
Su arm ja rahu mulle jääb.

Kui Sa mind ristikõrbe saadad,
Su peale siiski loodan ma:
Küll mannaga mind pilvest söödad
Ja kaljust joodad heldest ka.
Kui Sinu teed ka imelised,
Nad siiski ikka armulised,
Et viimses otsas õndsaks saan.
Ma tean, Sina võid mind peasta,
Mind kõrge taevalinna tõsta,
Kui madalusest läbi käin.

320-126

Jutlus.

Viisil: Mis vaevab sinu südant.

Kui kõik ka taganeksid,
Ei ma Sust tagane,
Kui tänamata jääksid,
Ei mina seda tee!
Sa said mu pärast kanda
Suurt valu järgeste,
Sest tahan Sulle anda
Kõik oma südame.

Ma olen Sind nüüd leidnud,
Oh ära jäta mind!
Su armastus on võitnud,
Nüüd ma ei jäta Sind!
Küll vendadele silmad
Kord lahti peasevad,
Siis nemand ka Su hõlma
Ja sülle ruttavad.

Kõne.

Viisil: Jeesus, oh aita, et võimust võin saada.

Siion, jää kindlaks ja kartmata võitle,
Elukroon taevas ju valmis on sul!
Jeesus saab ise su palgaks, oh mõtle,
Kas see ei maksa siis võidelda küll!
Kartmata võitle ja krooni peal' vaata.
Jeesus su õndsuseks tahab siis saada.

Teateid.

Viisil: Jeesus surma äravõitja. 300.

Jeesus, kes sa õnnistuseks
Vagade truu karjane,
Tee mind omaks lambukeseks,
Keda saadad truiste.
Karja eest Sa armastuses
Läksid surma halastuses;
Surrest ju Sa peatsid mind;
Tee, et armastan ka Sind!

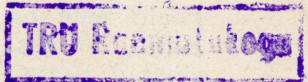
Mind, oh Jeesus, kuulda võta,
Kui ma hüüan, palun Sind;
Mulle appi pea tõtta,
Armust aita ruttu mind.
Sinu nimel palun mina,
See peal' ütle „amen“ Sina.
Nüüd ma usun, tunnen ka
Rõõmu Sust, mu hoidija!

Palve ja õnnistamine.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgesti ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb.
Ma tean, mis appi tõttab
Kui käes on surmaõõ,
Kui ebatarkus petab
Ja nurja läheb ta töö.

Ma tean, mis kõiges elus
Ei minust maha jää.
Mul kindel koja alus,
Mis kadumist ei näe:
Need on mu Jeesu sõnad,
Need selged sõnad kõik!
Ses kaljukindlas linnas
On minu varjupaik.

Ma kummardan sind armuvägi,	Kui väga Sa mind armastanud
Mis Jeesuses end ilmutand,	Ja kuis Su süda nõuab mind!
Ma astun armastuse ligi,	See imearm mind äratanud,
Mis põrmu peale halastand;	Et minu hing ka ihkab Sind.
Mu omast mõte ära kaob	Mu sees sa asu, armu võimus,
Ja armumerde üksi vaob.	Et võsuksin ka Sinu vaimus.

Ma tunnen süda sõuab Sulle,
Su oma olen üksines.
Ei kaduv ilm too õnne mulle,
Mul elu Sinus elades;
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armumerde peita püüan.

Algiliturgia.

Omal viisil. 333.

Oh hinge sõber, õnnis olen
Su armastuses hingates,
Kui mureorust välja tulen
Su armusülle kippudes!
Kõik kurbus kaob ära minust
Kui taevalikku rõõmu Sinust
Su armu läbi maitseen ma:
Siis on mul taevas ju siin ilmas.
Kes kurb võib olla Sinu hõlmas,
Kust hingamist saan lõpmata!

Kui patud mulle hirmu teevad
Ja püha käsk mind ähvardab,
Kui minu süüd mind rusuks löövad
Ja kohtumõistja hirmutab;
Siis põgenen Su haavadesse,
Sealt leian rahu kohakese,
Kust kõik see mürin mööda läeb.
Kõik tulgu kokku minu vasta
Sa tahad siiski mu eest kosta,
Su arm ja rahu mulle jääb.

Kui Sa mind ristikõrbe saadad,
Su peale siiski loodan ma:
Küll mannaga mind pilvest söödad
Ja kaljust joodad heldest ka.
Kui Sinu teed ka imelised,
Nad siiski ikka armulised,
Et viimses otsas õndsaks saan.
Ma tean, Sina võid mind peasta,
Mind kõrge taevalinna tõsta,
Kui madalusest läbi käin.

PT
TRU Raamatukogu
320-126

Jutlus.

Viisil: Mis vaevab sinu südant.

Kui kõik ka taganeksid,	Ma olen Sind nüüd leidnud,
Ei ma Sust tagane,	Oh ära jäta mind!
Kui tänamata jääksid,	Su armastus on võitnud,
Ei mina seda tee!	Nüüd ma ei jäta Sind!
Sa said mu pärast kanda	Küll vendadele silmad
Suurt valu järgeste,	Kord lahti peasevad,
Sest tahan Sulle anda	Siis nemad ka Su hõlma
Kõik oma südame.	Ja sulle ruttavad.

Kõne.

Viisil: Jeesus, oh aita, et võimust võin saada.

Siion, jää kindlaks ja kartmata võitle,
Elukroon taevas ju valmis on sul!
Jeesus saab ise su palgaks, oh mõtle,
Kas see ei maksa siis võidelda küll!
Kartmata võitle ja krooni peal' vaata.
Jeesus su õndsuseks tahab siis saada.

Teateid.

Viisil: Jeesus surma äravõitja. 300.

Jeesus, kes sa õnnistuseks	Mind, oh Jeesus, kuulda võta,
Vagade truu karjane,	Kui ma hüüan, palun Sind;
Tee mind omaks lambukeseks,	Mulle appi pea tõtta,
Keda saadad truiste.	Armust aita ruttu mind.
Karja eest Sa armastuses	Sinu nimel palun mina,
Läksid surma halastuses;	See peal' ütle „amen“ Sina.
Surres ju Sa peatsid mind;	Nüüd ma usun, tunnen ka
Tee, et armastan ka Sind!	Rõõmu Sust, mu hoidija!

Palve ja õnnistamine.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,	Ma tean, mis kõiges elus
Mis kõikumata jääb,	Ei minust maha jää.
Kus julgesti ma asun,	Mul kindel koja alus,
Kui ilm ka hukka läeb.	Mis kadumist ei näe:
Ma tean, mis appi tõttab	Need on mu Jeesu sõnad,
Kui käes on surmaõõ,	Need selged sõnad kõik!
Kui ebatarkus petab	Ses kaljukindlas linnas
Ja nurja läheb ta töö.	On minu varjupaik.

TRU Raamatukogu

Noorte Koguduse tegevusest.

Meie Noorte Koguduse tegevus möödunud kuuendal tegevusaastal on arenenud endises kindlas, usulises suunas. On korraldatud järjekindlalt piiblitunde noortele, aga ka möödunud aastal esmakordselt toetajatele liikmetele. Liikmete piiblitunde on peetud kord nädalas, osalt isegi kolmes grupis, osavõtjate arvuga keskmiselt 40 liiget ja toetajate liikmete piiblitunde kord kuus, keskmiselt 20 liikmega. N. Kog. arv on: registreeeritud liikmeid üle 300, aktiivseid 150 ümber. Toetajaid liikmeid 52.

Noorte jumalateenistused on olnud järjekindlalt kord kuus. Noorte Koguduse poolt korraldatud äratusnädalaid on peetud kaks. Peale selle kolm referaatõhtut j. n. e.

Peale otsekohelise sõnalise usulise töö on suurt rõhku pandud noorte tööle rakendamisele, et Sõna kuulajaist saaksid Sõna tegijad, et noortest kasvaksid meie koguduse ja kiriku tegelesed, kes kogudusele häbiks ei ole.

Noorte Koguduse juhatusse on kuulunud möödunud aastal peale koguduse õpetajate: ins. K. Paldrok — esimehena, stud. theol. H. Pöld — abiesimehena, L. Bullis — kirjatöömatajana, majandusteadlane M. Üksi — abina, cand. ing. E. Vei — laekurina ja E. Volmer — abina.

Noorte Koguduse töö on jagatud ära toimkondadesse, kes alluvad juhatusale. Toimkondi on olnud mitmel alal, nagu: jumalateenistusi ja kõneõhtuid korraldav, muusika, hoolekande, misjoni, kirjanduse jne.

Toimkondade tööst võiks lühidalt nimetada järgmist: N. Kog. laulukoor, kelle liikmete keskm. arv on 60, on pidanud 40 harjutust ja esinenud 51 korda. Juhatab hra U. Topman, aga sageli ka toimk. juhataja cand. ing. E. Vei. On peetud kaks muusika-kõneõhtut konservatooriumi saalis.

Hoolekandetöö kulude katteks on korraldatud 5 perekonnaõhtut. Käsitööring on käinud koos kord nädalas. Hoolekande töö peale kulutatud summa möödunud tegevusaastal on üle 1000 krooni. Noorte Kog. liikmeid võtab osa koguduse lastetööst grupijuhtidena, tehes lastetööd ka linnaservades.

On kirjastatud kaks raamatut; „Usule Jumala väes“ ja „Issanda Viinamäel“, mida N. Kog. ise on levitanud 500 eks. Peale selle on rohkesti levitatud ka muud kirjandust: „Tema Käsi“, 50 eks., kiriklikke ajakirju üle 2500 eksemplari, jne. On aidatud kaasa ka uue äratussulise vaimuliku ajakirja „Ärataja“ väljaandmisel. Jagatud toetusi Mõisaküla kiriku ehitamiseks, Tiirimetsa palvela ehitamiseks Aaseküla koguduses, jne. Üldse on N. Kog. aasta rahaline läbikäik ligi 3000 kr., mida oma tegevusega sisse võetakse. Kõige kohta on täpne raamatupidamine.

See oleks mõne sõnaga kiire pilk N. Kog. tegevusele nagu seda laululehe ruum lubab. Olgu see aga aastapäeval kogudusele väikeseks tunnistuseks tööst, mida noored teevad ja sihtidest, mille poole nad püüavad. Jumala õnnistus on olnud selle tööga. Tema õnnistusele ja Tema tugevale käevarrele toetudes astume vastu ka uuele töö ja võitlusaastale.

ARA PF-1698

Tallinna Jaani Noorte Kogudus

Laulud

Õratusjumalateenistusel.

Rui teegi minu juurde tuleb ja ei
wihka oma isa ja ema, naisti ja lapsi,
weydi ja õdesid ja weel pealegi oma elu,
see ei wõi mitte mu jünger olla.

Ja kes oma ristist ei tanna ja minu
järel ei käi, see ei wõi minu jünger olla.
Luut. 14—27.

PT

Taru Raamatukogu

320-133

I.

Wiitil: Oh kui õndsad on need hinged. 184.

Õgapäew mu küsimine Olgu ning mu mõtlemine, Kas mu
Jesand minu sees? Kas ma seisan armus? Jõuan Sinna
saada, kuhu nõuan Jeesu järelkäimises?

Kas ma Jeesuses ta elan? Haljas ots ta küljes olen?
Wilja kannan temale? Kas ta armastus mind täidab? Teed
ta ristist ka mulle näitab, Mis mind saadab rahule?

Kas mu Jeesus, kui ma puhkan, Rui ma liigun, kui ma
seisan, Ikka minu silma ees? Kas ma ilma maha jätan,
Taewa poole ikka tõttan, Tema ristist wäe sees?

Kas mu meelest ka ei lähe, Mis mu kohus ikka teha?
Kas ma palwes seisan weel? Kas ma oma pattu nutan?
Temaast pöörma tohe ruttan, Rui ma ehtsuse teel?

II.

Wiitil: Su sõna, see jäi ilmale. 225.

Kes nõtrusega wabandab, Jääb ikka patu sisse, Kes wana
elu armastab, See petab ennast ise. Sest kitsas tee on temale
Weel wastu meelt ja paha; Ta paluda ja wõidelda Ei wiitfi
ega taha.

Rui usu teele pöörad sa, Siis patud jäta maha! Ja
ufust ära kiitle sa, Waid armu hoia taga. Waim lumastab
ja elustab, Mis patu paelus oli, Et Jeesus Krist, su eluwürst,
Sull' hauast appi tuli.

Oh Jeesus, wägew wõitleja, Oh wõida, wõta wõimust!
Meid armust, Jesand, awita, Et wõidakssime nõtrust. Rui
kingitud ja külitud Su Waimu seeme meile, Siis peab ta ka
kaswama, Lut sugu saatma jälle.

Rui jõud on osfas, anna ja Siis jõudu liha võita; Ja
finnita meid armust ka, Rui kurat tahab petta; Rui ekktab ja
pahandab Meid ilm, siis abi anna Ja häda seest ja surma
käest Meid taewariiki kanna.

III.

Wiisil: Ei ma muud siin ilmas taha. P. lisa. 130 või P. 65.

Elusõna igawene, Allati meid saada ja, Et võiks iga
inimene Pimedusest pääseda.

Hüüa üles kõuekeelel Patuunest uinujad. Tröösti neid,
kes kurwal meele Ristirajal rändawad.

Tee, et usutaimkene Hingedes võiks kosuda. Elusõna
igawene, Allati meid saada ja.

W. I. II.

S. Wühner.

IV.

Wiisil: Mis waewab sinu südant. P. 239 või Riritukoor IV, nr. 11.

Rui südant piinab walu, Siis heida põlwili Ja Isa kätte
elu Sa usu täiesti. Kõik mured tema ette Siis kanna palwe-
wäes: Nii iga walu mõte Sul kustub südames.

Rui filmapiir nii pime Ja waim nü toeta, Siis Isa
püha nime Täis usku nimeta. Küll näed, et pilwed jälle Nii
kiirelt kaowad, Ja haige südamele Siis inglid ilmuvad.

Siis puista süda wälja Nüüd oma Isale, Rui murefid
ka palju, Sa leiab siiski tee! Eks hinge Looja osta Sind
kõiges trööstida, Ka siis, kui hing ei suuda Kõik wälja ütelda.

W. I. II.

A. Kallas.

V.

Wiisil: Wõta Issandat nüüd kiita. 338.

Jeesufega käia wõtkem, Jõudkem tema järele. Ilmas ilma
maha jättem, Nõudkem põrmust ülesse: Jka käia taewa rada,
Maa peal taewas wiibida, Diget usku pidada, Usku armus
tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Randem Jeesufega walu, Saagem tema sarnaseks, Walu
peale tõuseb ilu, Waesus muutub rikkuseks; Nutukülw saab
hõiskamiseks, Lootus kannatust meil toob, Wihma ilma Issand
loob Kalliks päewa hiilgamiseks; Sinuga siin walu näen,
Jeesus, seal su rõõmu läen!

Wõtte kaasa kiriku ustelt usulist kirjandust:

„**Usule Jumala wäes**“ inf. K. Valdroti kirjutisi. S. 35 f.

„**Issanda Wiinamäel**“ Noorte Kog. liikmete ja õpeta-
jate kirjutisi ja tunnistusi. Hind 50 senti.

„**Tema käsi**“ õp. S. Haameri kirjutisi. Hind 1 kroon.
Lugege neid ise ja kinkige teistele. Randem laiali Jumala Sõna.

Tallinna Jaani Noorte Kogudus.

Laulud

Äratusjumalateenistusel.

Püha Waim Igas linnas tunnistab ja ütleb,
et töidikud ja wiletsus mind ootawad.

Uga mina ei hooli sellest midagi, ei pea ka
oma elu ise mitte kalliks, et mina aga oma elu-
torra rõõmuga lõpetan ja ometi, mis ma olen
saanud Issanda Jeesufe käest, et ma pean tun-
nistama Jumala armu ewangeeliumi.

Ap. t. 20:23—24.

PT
Raamatukogu

I.

320-135

Wiisil: Wõta Issandat nüüd kiita. 338.

Jeesufega käia wõtkem, Sõudkem tema järele, Ilmas ilma
maha jättkem, Nõudkem põrmuist ülesse: Issa käia taewa rada,
Maa peal taewas wiibida, Diget usku pidada, Usku armus
tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Randkem Jeesufega walu, Saagem tema sarnaseks, Walu
peale tõuseb ilu, Waesus muutub rikkuseks; Nutukülv saab
hõiskamiseks, Lootus kannatust meil toob, Wihma ilma Issand
loob Kalliks päewa hiilgamiseks! Sinuga siin walu näen, Jee-
sus, seal su rõõmu läen!

Jeesufega surma mingem, Surmast peastab tema surm,
Peastab ära waeje hinge, Nii et kaob kohtu hirm. Elame siis,
suretab Oma liha wõtkem ka, Tema mõistab armuga Meid
siis surmast äratada: Jeesus, sulle suren ma, Et full' elan
lõpmata.

II.

Omalt wiisil. 306.

Küll wagade elu siin seestpidi hiilgab, Eht wäljastpoolt
nemad küll alatuks läind; Mis taewane kuningas neile siin
jagab, On neile ükspäimis ta tuttawaks teind, Mis ükski ei
tunne, Ei aimanud enne, See ehib nüüd wagade walgustud
hinge, Et jumalik au siin ju osaks saab neile.

Waat seestpidi on nemad jumalik seeme, Mis Waim oma
sõnaga ülevalt loond. Neil südames leekimas taewane tuli,
Mis ülewal algand ja arm neile toond. Nad seestpidi kenad,
Neil inglid on wemad, Kes, eht nad küll Issanda palge ees
seiswad, Nüüd üheskoos nendega rõõmfasti laulwad.

Nad käiwad küll maa peal, neil elu on taewas, Eht nõd-
rad, nad kaitswad maailma siin weel; Nad maitsewad rahu ka
tiilis ja waewas, Eht waesed, neil fiiski, mis himustab meel! Kui

risti nad kandwad, Siis rõõmu nad tundwad; Ilm arwab neid
surnuks ja põlgab neid ära: Neil usus on elu ja õndsuse wara.

Mu Jeesus, kes salaja hinge sees elad, Seestpidise ilma au,
ilu ja kroon! Oh anna, kui ristitee peale mind saabad, Et
armas su salaja nõu mulle on, Ilm hüüdku mind kurjaks Ja
pidagu wõõraks, Siin olgu mu elu küll warjule pandud Kui
aga su juures mull' rahu saab antud.

III.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud.

Miks sa weel waatad eemalt aralt, Kui teised ridu koon-
dawad, Miks wõitlusajal mõtlematult Sa walerahu armastad?
Kas Jeesu sõnu sa ei kuule, Mis kindlat ofsuft-nõuawad:
„Kes ilmas minu poolt ei ole, Need minu wastu sõdiwad!“

Miks risti peale sa ei waata Su suure Wõitja filmisfe,
Kui wõitlus ränk ja peatuseta, Kui tuimus tungib hingesse?
Miks wäge uut sa sealt ei wõta, Miks edasi ei torma sa?
Sa üksi tial sind ei jäta, Waid sõdib ühes sinuga.

„Noorte Juht“ nr. 9 — 1934.

A. Wilman.

IV.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja. 294.

Süda selfiks südamele Otskem rahu Issandalt, Laskem
armu tulekeeli Tõusta taewa leekiwalt! Sa on pea ja meie
liikmed, Sa on walgus, meie läik, Sa on Issand, meie wen-
nad, Tema omad meie kõik.

Oma lapsti ühte kõida, Kallis sõber, kindlasti: Lase meidki
armu leida, Armu näita alati! Tõega meid ühte liida, Tõde
oled ise sa, Ja meid walgusega täida, Sina oled walgus ka.

Ühenduses kosutada Wõta oma rahwast sa, Et ei ühtki
liiget leita Sinust osa saamata! Kui siis sinu leegist tõuseb
Walgus sinu rahwa soos, Siis maailmgi tunneb, ütleb: „Siin
on Jeesu jüngrid koos!“

V.

Wiisil: Mis waewab sinu südant. 239.

Kui kõik ka taganeksid, Ei ma sust tagane. Kui tänamata
jääksid, Ei mina seda tee! Sa said mu pärast kanda Suurt
walu järgeste, Sest tahan sulle anda Kõik oma südame.

Ma olen sind nüüd leidnud, Oh ära jäta mind! Su
armastus on wõitnud, Nüüd ma ei jäta sind! Küll wenda-
dele filmad Kord lahki peasewad, Siis nemad ka su hõlma
Ja sülle ruttawad.

**Tooge oma ohwriand jumalariigi töö hääks,
et wabastamise rõõmusõnum Jeesusest Kristusest wõiks
ulatuda kõikjale.**

Tallinna Jaani Noorte Kogudus.

Laulud

Äratusjumalateenistusel.

PT
TRÜ Raamatukogu

320-156

Jumal ei ole meile mitte annud arg-
tuse waimu waid wäe ja armastuse ja
mõttliku meele waimu. Sellepärast ära
häbene mitte Isanda tunnistust.

2. Tim. 1:7-8.

I.

Wiitil: P. 245.

Kes iial ristirõõmu on hinges tunda saand, Kes oma
terwe elu on Peastjal usaldand, Ei see saa jääda waitseks,
Kui wendi hädas näeb, Waid nätab neile julgest, Kust hin-
gerahu saab.

Kui elus tihti leiad end pilkajate seast, Kas usus kinni
hoiad siis Jeesu truudusest, Kas ristilt julgust wõttes, Siis
Temaist tunnistad, Wõi inimesi kartes, Ta salgajaks weel saab?

Tea, Jeesus siis su peale peab kurwalt waatama, Nii
nagu Peetrusele kord märku andis ta, Ja kuigi sa weel ar-
must Nord andeksandmist saad, Siis ometigi langus Sind
edasi ei wiind.

Seepärast Jeesu peale jää usus waatama Küll tema
annab sulle, mis iial palud sa, Ei ta sind üksi jäta, Kui
saatan eksitab, Ta ise õige sõna Sul suhu kinnitab.

A. Willman.

II.

Omalt wiitil. 383.

Mu jõud, sind tahan armastada Ei sõnaga, waid teoga,
Sind tahan ilka igatseda, Mu walgus, kõige wäega. Rummi
ma elu lõpetan, Sind, Jeesus, armastan.

Ma armastan sind, minu elu, Mu kõige parem sõber
sa; Sind ülendan, mu hinge ilu, Nii kaua kui weel hingan
ma. Sind, Tall, ma nõuan südamest, Et surid minu eest.

Sind, õige päike, tänan mina, Et sa mind oled wal-
gustand. Sind tänan, taewa rõõm, et sina Mind wabaks
teind ja rõõmustand, Sa kallid arst, ma tänan sind, Et tegid
terweks mind.

Sind, Jumal, tahan igatseda, Sind tahan nõuda, minu
kroon, Ja lõpmata sind armastada, Ka siis, kui raske waew
mul on. Rummi ma elu lõpetan, Sind, Jeesus, armastan.

III.

Wiisil: Ärgake, nii wahid hüüdwad.

Ärgakem koit noored sõbrad, Me Loojat kiitma olgem
waprad Ja ärgem leigelt uinugem. Ühel meelel au tal and-
kem, Kõit palwed Tema ette kandkem Ta ainus juht me
eluteel. Ta sõnas wägewus, seal koidab armastus, Kui end
palwes tal anname, Ta rinnale, End usus julgelt toetame.

Wahwalt astugem nüüd tööle, Ta sõna möögaks pan-
gem tööle, Siis wõitjaks jääme wõitlustes Isu sidemeil
end kõitkem Ja palweis kiusatusti wõitkem. Ta jalge ümber
hakates Meid Isсанд ühenda, Sa oma Sõnaga, Et me
Sulle siin elame Sind teenime Au Sulle järjest anname.

A. Kuusik.

IV.

Wiisil: Ma kummardan Sind, armuwägi.

Oh helde Isa kõrges taewas, Ma põrnus põlwi! palun
Sind: Et süda rahutu siin waewas Ja usujõudu wajak
hing, — Mind täida, Isa, tõe Waimus, Ja kosuta mind
oma armus!

Mul omal midagi ei ole, Mis oleks kõlblik Sinu ees,
Ei minu püüdeist kasu tule, Sest Isсанд, palwes otfm Sind:
Mind saada õige teele Sina, Ut usku, lootust mulle anna!

Su arm mind wahwastagu tööle, Ja süütku rinnas
teotuld, — Et enne, kui päew weereb ööle, Mu külwi kroonib
loifustund; Sest wõta, Isa, õnnistada, Ja minu palwehüüdu
kuulda!

M. Heinreis.

V.

Wiisil: Jeesus, oh aita, et wõimust wõin saada. 187.

Kristus on kuningas, wõit on ta päralt! Wäriße, waen-
lane, kohu ta ees! Rõõmusta, Siion, miks kurdad weel
aralt? Sinul suur wara ta armust on käes: Rahu ja rõõmu
ta sulle siin annab, Üksford siit ülesse taewa sind kannab.

Siion, jää kindlaks ja kartmata wõitle, Elukroon taewas
ju walmis on sul! Jeesus saab ise su palgaks, oh mõtle, Kas
see ei maffa siis wõidelda küll! Kartmata wõitle ja krooni
peal waata, Jeesus su õndsuseks tahab siis saada.

Noored! Koonduge meie koguduse noorte koon-
disses ühiseks Jeesuse tunnistajate pereks.

Wanemad! Astugem noorte juurde toetajate
liikmete üksmeelse perena sama eesmärgiga.

Üles anda wõib pärast jumalateenistust kiriku käärtambris.

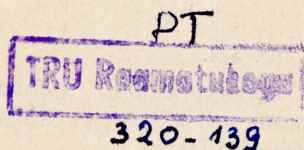
Tallinna Jaani Noorte Kogudus.

Laulud

Äratusjumalateenistusel.

Ütle nende vastu: „Nii tõesti kui ma elan, see on Issanda Jehoowa Sõna, mul ei ole hea meel selle furmast kes hõel, waid sest, kui see kes hõel, pöörab oma tee pealt, et ta wõiks elada. Pöörake ümber, pöörake ümber oma kurja teede pealt!

Esefteli 33—11.

I.

Wiisil: Oh Isa taewariigi sees. 128.

Nii kui ma elan tõesti, Meil ütleb Jumal heldesti, Ei ole minul röömu sest, Et hukka lähed igawest, Sa waene, wilets patune, Waid et sa elad minule!

Eiis seda sõna usu ja Ja ära wõta kahelda; Sest saad sa armu, röömu küll, Mis Jumal tootanud sull' Ja kinnitanud wandeaga: Önnis, kui patud jätab sa!

Oh ära ole hooleta, „Weel aega! — ära mõtle sa, — Ma tahan röömsast elada Ja pärast, kui saan wanaks ma, Eiis tahan andeks paluda, Eks Jumal ikka halasta?“

Küll tõsi: Jumal halastab! Ta süiski digust armastab: Kes siis weel patu süsse jääb Ja ikka käsu vastu teeb, Ei mõtle oma hinge peal, See peab nuhtlust kandma seal.

II.

Wiisil: Kui waatan tema risti peale. P. 267.

Et sa weel pole otfa saanud, See on Jehoowa halastus, Et Sa sind maha pole jätnud, Arm suur on see, oh kogudus! Oh heida tema jalge ette Ja anna tänu Tema, Too waimu kasu Tema kätte, Meelt parandades dieti.

Tal on suur mure meie pärast, Kõik süda on täis heldet hoolt, Et ta meid päästaks patu kärast, Et oleksime Tema poolt. See armu hool sind äratagu, Et paned tähele Ta teed, — Ta hirm su südant õpetagu, Et tõe walgusesse jääd.

Kes Sa täis hirmu ja täis armu, Su juure, Issand, tuleme; Oh ära nuhtle mulla põrmu, Waid anna armu waestele, Et usus elu parandame Ja palwes jääme alati Su omaks — ei me teise juure Küll iial minna tahagi.

III.

Wiisil: Sina ütsti jõuad päästa. P. lisa 46.

Sinu juurde nuttes tules, Jeesus, Õnnistegija. Tunnen, et Su ees ma olen Ainult waene ekfija. Käies pikka murerada Kurb ja raske on mu süda. Hinges mässab walutorm — Kuhu kadus tulutorn?

Undesta, oh Isfand, ise Minu ekfimused Sa! Hingesügawuses lafe Walulained waikida. Alita mind, et elus jälle Ma ei satu ekfiteele. Alati mind saada Sa, Isfand, oma armuga!

W. I. II.

A. Abel.

IV.

Wiisil: Jeesus, röömustaja. P. 324.

Jeesus, minu kalju, Riisatufi palju On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Wastufeisma wisa On siis minu meel. Sinuga Siis wõidan ma Patu suured kawalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu tugi, Sa wõid wäsinugi Teha tugewaks. Alma armust suurest, Et mind Sinu juurest Ilm ei ekfita. Helbuses Mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoold mu eest Sa kanna.

Jeesus, minu päike, Rui Sa oma läite Heidad hingesse, Elu uus siis tärtab, Rõik, mis hea on, ärkab, Jõuab kewade. Siis taob õõ Ja algab töõ, Mis on heaksmeeleks Sulle, Õnnistuseks mulle.

W. I. II.

S. Wühner.

V.

Wiisil: Kus ma teda leian.

Rui mul Sina oled, siis on minul kõik; Sinu juures olen õnnis, Risti all mu warjupaik. Pätt ei sinna tule! Ilm ei riisatuseks jää mul ole.

Rui mul Sina oled, Jõudu Sult siis saan; Rui mind kahtlus wõitis warem, Sinuga nüüd wõitjaks jään. Palweid nii Sa kuulled, oma wäega mulle appi tuled.

Rui mul Sina oled, Ei siis kardada ma Riisast teed ja raskest rada Julgel sammul rännata. Raskused Sa wõidad, Kindlamalt mind nii Su külge kõidad.

„Noorte Suht“ nr. 2, 1935.

A. Wilman.

Wõtke kiriku uste juurest kaasa usulist kirjandust, mida wõite ka kodus weel lugeda, et leida ja wõtta sealt uut jõudu ja wäge wõitlusis kesh igapäewaseid riisatufi.

Wiige raasukesi ka teistele oma perekonna liikmeile Jumalafõna laualt, kus Teie ise olete leidnud rikkalikku toitu.

ARH PT-1693

TALLINNA JAANI NOORTE KOGUDUS

Laulud

Äratusjumalateenistusel

Väga õnnis on inimene, kes ei käi
õelate nõu järele, ega seisa patuste
tee peal, ega istu pilkajate killas,

Vaid kellel hea meel on Jehoova
käsuõpetusest ja kes uurib ta käsu-
õpetust järele ööd ja päevad!

Laul 1, 1–2.

PT
TRU Raamatukogu

320.140

I.

Viisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Õnn sell', kell' Jeesus armas Ja tema sõna ka!
Ei seda võida ilmas Ei kurat põrguga, Kus Jeesus
iaal elab, Seal võidab võimuses; Kes ta peal usus
seisab Sel tõest elu käes.

Kui sadamast sa eksind Maailma mere peal, Kui
vaevatud ja väsind Sa tuulest, tormist seal: Vaat
siin on Jeesu sõna, See õiget teed sind viib Küll
igavesse randa Ja rahupaika siit.

Kui väsind risti vaevast Sa tahad nõrkeda, Siis
Isa sõnast taevast Võid jälle kosuda. See kinnitab su
rammu Ja jahutab su meelt; Kui ka ju väsind ammu,
Saad jõudu ülevalt.

II.

Omal viisil. 136.

Ma vaene muld, kes pattu teinud, Siin seisan,
Jumal, sinu ees; Ma olen kurja tee peal käinud, Oh
ära nuhtle viha sees! Oh halasta, oh halasta, Mu
halastaja, armuga!

Mis häda tuleb minu peale, Et olen rasket pattu
teind! Oh saaksin mina armu jälle, Ma vaene põrm,
kes hukka läind. Oh halasta, oh halasta, Mu halas-
taja, armuga!

Mu kurja tööd ja pattu mööda Mull' ära võta
tasuda. Oh anna oma heldust teada, Mind võta jälle
vastu sa. Oh halasta, oh halasta, Mu halastaja, ar-
muga!

III.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Issand, helde üle kõige, Ole minu abimees, Ükski hing ei ole õige Sinu püha palge ees.

Ära kohtusse nüüd mine Oma sulasega Sa, Sinu arm on imeline, Patud annab andeks ta.

Issand, minu Halastaja, Mõista võlast lahti mind, Oma terve eluaja Teenida siin tahan Sind.

V. 1. II.

H. Wühner.

IV.

Viisil: Ülempreester, kes Sa tõest. P. 62.

Sinu poole, Issand, ma Pöördun oma palvega: Südamest Sa välja pühi Kõik, mis kõlvatu ja tühi.

Armukaks mull' lahti tee, Kui ma tulen palvele; Aita, et kõik jätan maha, Mis Su meelest halb ja paha.

Patu võlga vähenda, Kurjad himud kaota, Pühitse mu meelt ja mõtteid, Önnista mu ettevõtteid.

Issand, kitsal taevateel käi Sa kaitsjana mu eel, Paistku mull' Su armupale, Vii mind sihil' ligemale.

V. 1. II.

A. Willigerode.

V.

Omal viisl. 342.

Nüüd paistab meile kaunisti See koidutüht nii selgesti, See Jesse võsuke, Kes Taavetist meil sündinud ja kuningaks meil' kingitud ja peiuks, Jeesukene! Helde, Selge, Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei või jääda mina.

Sa oled, Issand, üksine Mu hinge rõõm ja mee-lehea, Kes mind on peastnud ise; Sa oled minu rõõmustus, Sest sinu armuõpetus On magusam kui mesi: Sööda, Jooda, Hosianna, taeva manna, minu hinge; Sinult püüan mina õnne.

Õnnis on see, kes otsib ühendust elava Jumalaga Piib-liraamatu kaudu.

Piib-liraamat on ainuke õige teejuht eksinud, patusele inimesele andeksandmise rahule ja rõõmule.

Piibel näitab meile ainuüksi õieti, mis on patt ja sama Piibel üksnes juhatab ka meid täielisele armule, mida Jumal meile rikkalikult pakub Jeesuse Kristuse läbi.

E. E. L. K.

Tallinna praostkonna kirikunoorde

õhtujumalateenistus

Jutlustab prof. Ole Halleby, Oslost

Jaani kirikus

22. septembril 1937

Wiini: P. 175

Rõrged uksed, lahti minge,
 Siionisfe laske mind;
 Rõõm siin täidab minu hinge,
 Isand, siit ma leian Sind!
 Siin näen Sinu palet ka
 Paistwat waimu tulega.

Sinu juure tulin mina,
 Tule Sa nüüd minule;
 Sest kus aset wõtad Sina,
 Tood Sa taewa hingele.
 Südamesse tule Sa,
 Sulle olgu templiks ta!

Püha kartust anna mulle,
 Ihu, hinge pühitse,
 Et mu palwe sünniks Sulle
 Kalliks ohwriks, lauludki.
 Suud ja kõrwu walmista,
 Südant täiest puhasta!

Õp.: Isand, tee lahti mu huuled!

Rog.: Siis peab mu suu Sinu kiitust kuulutama.

Õp.: Oh Jumal, tõtta mind päästma!

Rog.: Jehoowa, tõtta mulle appi!

Õp.: Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Waimule!

Rog.: Nõnda kui alguses oli jne.

PT

TRU Raamatukogu

Wiifil: P. 31

320-131

Oh ole julge, kogudus,
Su Jumal on su rõõmustus,
Kes oma Poja läkitand,
Kes sulle lunastajaks saand.

Ta kallist armust rõõmusta,
Sind uuendas ta armuga,
Sind patust, surmast lunastas,
Sind õigusega ehitas.

Ta arm kui jõgi woolates,
Kristuse haavust hoovates
Nüüd hinged joodab, rõõmustab
Ja sulle elukaewuks saab.

Waim patuseid nüüd äratab
Ja sulle lapsi sünnitab,
Kui koidukastet rohu peal,
Neid kaswatab su emameel.

Nad sinust toidust wõtawad,
Ja Waimu wäest siis kosuwad,
Sest Sina söödad hoolega
Neid wara, hilja, lõpmata.

Jutlus:

„Elu lahjuoh!“ (viisik) — prof. Ole Hallsby, Oslofi.

Wiisil: P. 355

Wõidalgem! Rõik tunnid, päewad
Kui noole warwad möõda läewad
Weel enne, kui me aimame.
Dea paistwad tornitipud
Ja püha linna wõidulipud,
Kus rahupüha peame.
Kes wahwast wõidelnud,
Saab wiimaks kroonitud.
Halleluuja!
Küll Jehoowa
Saab tegema,
Et taewas uueks saab ning maa.

Teateid.

Wiisil: P. 305

Isfand, keda kummardawad
Inglid, palwes austawad,
Kellel päike, kuu ja tähed
Palistawad riide ehet,
Kellel riigid lugemata,
Kelle au on arwamata:
Sina lubad, et ma tulen,
Põrmus Su ees palwes olen.

Rõik ma tohin tunnistada,
Isakski Sind nimetada:
Pojas Sa mind wastu wõtad,
Isa armus aitma tõttad,
Sunnid filmad kuiwaks saama,
Walulained waitseks jääma,
Ruuled wiimise õhkamise
Üle meie arwamise.

Õp.: Issand, tee lahti mu huuled!

Rog.: Siis peab mu suu Sinu kiitust kuulutama.

Õp.: Oh Jumal, tõtta mind päästma!

Rog.: Jehoowa, tõtta mulle appi!

Õp.: Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Waimule!

Rog.: Nõnda kui alguses oli jne.

Wiisil: P. 31

Oh ole julge, kogudus,
Su Jumal on su rõõmustus,
Kes oma Poja läkitand,
Kes sulle lunastajaks saand.

Ta kallist armust rõõmusta,
Sind uuendas ta armuga,
Sind patust, surmast lunastas,
Sind õigusega ehitas.

Ta arm kui jõgi woolates,
Kristuse haavust hooimates
Nüüd hinged joodab, rõõmustab
Ja sulle elukaewuks saab.

Waim patuseid nüüd äratab
Ja sulle lapsi sünnitab,
Kui koidukastet rohu peal,
Neid kaswatab su emameel.

Nad sinust toidust wõtawad,
Ja Waimu wäest siis kosuwad,
Sest Sina söödad hoolega
Neid wara, hilja, lõpmata.

Jutlus:

„Elu lahjuht“ (riisiklo) — prof. Ole Sallesby, Oslof.

Wiisil: P. 355

Wõidelgem! Kõik tunnid, päewad
Kui noole warwad mööda läewad
Weel enne, kui me aimame.
Pea paistwad tornitipud
Ja püha linna wõidulipud,
Kus rahupüha peame.
Kes wahwast wõidelnud,
Saab wiimaks kroonitud.
Halleluuja!
Küll Jehoowa
Saab tegema,
Et taewas uueks saab ning maa.

Teateid.

Wiisil: P. 305

Issand, keda kummardawad
Inglid, palwes austawad,
Kellel päike, kuu ja tähed
Palistawad riide ehet,
Kellel riigid lugemata,
Kelle au on arwamata:
Sina lubad, et ma tulen,
Põrmus Su ees palwes olen.

Kõik ma tohin tunnistada,
Isakski Sind nimetada:
Pojas Sa mind wastu wõtad,
Isa armus aitma tõttad,
Sunnid filmad kuiwaks saama,
Walulained waitfeks jääma,
Kuuled wiimse õhkamise
Üle meie arwamise.

Palwe. Sunitamine.

Wiisil: P. 316

Ets meile sõna seisma jää,
Eht turtfugu nad wihast?
Ei Jeesu kirik hukka läe,
Mis alustud Sa Waimust.
Kui wõtavad meie käest
Mu, ihu, last ja naist:
Et mingu igawest!
Ei saa nad kasu sest,
Sa riik peab meile jääma!

TÄU Raamatukogu

Ära ütle mitte, ma olen
noor; sest sa pead minema
iga asja peale, kuhu ma sind
läkitan, ja kõik, mis mina
sulle käsin, pead sa rääkima.

Jes. 1, 7.

**TALLINNA
PRAOSTKONNA**

NOORTE JUMALATEENISTUS

ÜLEMAAILMLIKU NOORTE PALVENÄDALA
ALGUSE PUHUL

JAANI KIRIKUS

10. novembril 1935. a. // kell 18.

Jutlus: praost H. KUBU // Liturgia: õpetaja K. TIIT
Laulab Jaani N. K-se koor.

Tartu Ülikooli Raamatukoog
ARHIIVKOGU

I.

P. 342.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju, On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Vastu seisma visa On siis minu meel. Sinuga Siis võidan ma Patu suured kavalused Ja ta meelitused.

Jeesus, minu tugi, Sa võid väsinugi Teha tugevaks. Anna armust suurest, Et mind Sinu juurest Ilm ei eksitaks. Helduses Mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoolt mu eest Sa kanna.

Jeesus, minu päike, Kui Sa oma läike Heidad hingesse, Elu uus siis tärkab, Kõik, mis hea on, ärkab, Jõuab kevade. Kaob öö Ja algab töö, Mis on heameeleks Sulle, Önnistuseks mulle.

V. I. II.

H. Wühner.

II.

P. 294.

Süda seltsiks südamele Otskem rahu Issandalt, Laskem armu tulekeeli Tõusta taeva leekivalt! Ta on pea ja meie liikmed, Ta on valgus, meie läik, Ta on Issand, meie vennad, Tema omad meie kõik.

Vennad, vendi armastagem, Truid teineteisele: Armastust nii tunnistagem, Et ka elu jätame! Nii on Ta meid armastanud, Kui Ta suri meie eest; See on Teda kurvastanud, Kes ei hooli armu tööst.

Oma lapsi ühte köida, Kallis sõber, kindlasti, Lase meidki armu leida, Armu näita alati! Tõega meid ühte liida, Tõde oled ise Sa, Ja meid valgusega täida, Sina oled valgus ka.

III.

P. 294.

Ühenduses kosutada Võta oma rahvast Sa, Et ei ühtki liiget leita Sinust osa saamata! Kui siis Sinu leegilt tõuseb Valgus sinu rahva soos, Siis maailmgi tunneb, ütleb: „Siin on Jeesu jüngrid koos!“

IV.

P. 32.

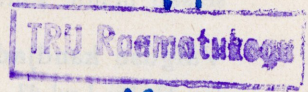
Loo puhas süda minule; Patt aja minust kaugele Ja keela teda vägevast Mu südamesse asumast.

Sull' avan, Jeesus, ukse ma: Jää sa mu sisse elama Ja pühi välja roojus kõik Mu hingest, mis Su asupaik.

Su hea Vaimu valguses, Su helkja palge hiilguses, Mind saada kõigel eluteel Nii kaua, kui mul käia veel.

Jeesusega käia võtkem, Jõudkem Tema järele, Ilmas ilma maha jätkem, Nõudkem põrmust ülesse: Ikka käia taeva rada, Maa peal taevas viibida, Õiget usku pidada, Usku armus tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Kandkem Jeesusega valu, Saagem tema sarnaseks, Valu peale tõuseb ilu, Vaesus muutub rikkuseks; Nutukülv saab hõiskamiseks, Lootus kannatust meil toob, Vihmailma Issand loob Kalliks päeva hiilgamiseks; Sinuga siin valu näen, Jeesus, seal Su rõõmu läen!

320-129

Palvenädala teemad

On saanud kauniks kombeks igal sügisel korraldada üle maailma ühist palvenädalat kõikidele kristlikkudele noortele. See on võimas asi, kui tuhanded noored kannavad ühiselt oma patud ja mõtted Jumala ette. Aga taevariigis ei loeta päid ja arvusid. Sinu süda on tähtis. Seepärast palugem Issandalt, et ta võtaks valmistada meie ja kõikide teiste noorte südameid ja meeli Tema ette astumiseks tõsisel alanduses ja palves.

Käesoleval aastal kestab palvenädal 10.—16. novembrini, ja selleks on koostatud järgmised juhtmõtted:

Kristuse kuulutajad

Pühapäeval, 10. novembril.

Lk. 10, 2; Jer. 1, 7; Lk. 4, 18—19; 2. Kor. 5, 20.

Olla kristliku noorteühingu liige tähendab liituda Kristuse tunnustajate pika ahelaga, kellele on usaldatud ülesanne kuulutada, et Jumal on end kord ajaloos Kristuse läbi täielikult ilmutanud ja et Ta ka tänapäeval on meie ligi. See ülesanne ei seisa mitte inimliku, vaid Jumala tahte ja armastuse kuulutamises.

Rõõmu kuulutajad

Esmaspäeval, 11. novembril.

Lk. 2, 10; Kaal. 4, 4—7; Mt. 6, 28—34; Kol. 1, 12—14.

Meie ülesanne pole midagi vähemat kui uue maailma korra — jumalariigi — kuulutamine. Meie oleme kutsutud kuulutama kõigile rõõmusõnumit elu uuest seadusest. Seepärast on jõulusõnum ikka rõõmusõnum.

Elusõnumi kuulutajad

Teisipäeval, 12. novembril.

Laul 16, 11; Joh. 20, 31; 17, 3; Ilm. 22, 2.

Meie oleme läkitatud tooma murtud ja mässavaile südameile tervendust. Meie ülesanne on näidata selle elu mõtet

I.

P. 342.

Jeesus, minu kalju, Kiusatusi palju, On mu eluteel. Jõudu mulle lisa, Vastu seisma visa On siis minu meel. Sinuga Siis võidan ma Patu suured kavalused Ja ta meelitud.

Jeesus, minu tugi, Sa võid väsinugi Teha tugevaks. Anna armust suurest, Et mind Sinu juurest Ilm ei eksitaks. Helduses Mind aidates Minu usul' kindlust anna, Hoolt mu eest Sa kannan.

Jeesus, minu päike, Kui Sa oma läike Heidad hingesse, Elu uus siis tärkab, Kõik, mis hea on, ärkab, Jõuab kevade. Kaob õõ Ja algab töö, Mis on heameeleks Sulle, Önnistuseks mulle.

V. I. II.

H. Wühner.

II.

P. 294.

Süda seltsiks südamele Otskem rahu Issandalt, Laskem armu tulekeeli Tõusta taeva leekivalt! Ta on pea ja meie liikmed, Ta on valgus, meie läik, Ta on Issand, meie vennad, Tema omad meie kõik.

Vennad, vendi armastagem, Truid teineteisele: Armastust nii tunnistagem, Et ka elu jätame! Nii on Ta meid armastanud, Kui Ta suri meie eest; See on Teda kurvastanud, Kes ei hooli armu tööst.

Oma lapsi ühte kõida, Kallis sõber, kindlasti, Lase meidki armu leida, Armu näita alati! Tõega meid ühte liida, Tõde oled ise Sa, Ja meid valgusega täida, Sina oled valgus ka.

III.

P. 294.

Ühenduses kosutada Võta oma rahvast Sa, Et ei ühtki liiget leita Sinust osa saamata! Kui siis Sinu leegilt tõuseb Valgus sinu rahva soos, Siis maailmgi tunneb, ütleb: „Siin on Jeesu jüngrid koos!“

IV.

P. 32.

Loo puhas süda minule; Patt aja minust kaugele Ja keela teda vägevast Mu südamesse asumast.

Sull' avan, Jeesus, ukse ma: Jää sa mu sisse elama Ja pühi välja roojus kõik Mu hingest, mis Su asupaik.

Su hea Vaimu valguses, Su helkja palge hiilguses, Mind saada kõigel eluteel Nii kaua, kui mul käia veel.

V.

P. 339.

Jeesusega käia võtkem, Jõudkem Tema järele, Ilmas ilma maha jätkem, Nõudkem põrmust ülesse: Ikka käia taeva rada, Maa peal taevas viibida, Õiget usku pidada, Usku armus tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Kandkem Jeesusega valu, Saagem tema sarnaseks, Valu peale tõuseb ilu, Vaesus muutub rikkuseks; Nutukülv saab hõiskamiseks, Lootus kannatust meil toob, Vihmailma Issand loob Kalliks päeva hiilgamiseks; Sinuga siin valu näen, Jeesus, seal Su rõõmu läen!

PT
TRU Raamatutege

320-129

Palvenädala teemad

On saanud kauniks kombeks igal sügisel korraldada üle maailma ühist palvenädalat kõikidele kristlikele noortele. See on võimas asi, kui tuhanded noored kannavad ühiselt oma patud ja mõtted Jumala ette. Aga taevariigis ei loeta päid ja arvusid. Sinu süda on tähtis. Seepärast palugem Issandalt, et ta võtaks valmistada meie ja kõikide teiste noorte südameid ja meeli Tema ette astumiseks tõsisel alanduses ja palves.

Käesoleval aastal kestab palvenädal 10.—16. novembrini, ja selleks on koostatud järgmised juhtmõtted:

Kristuse kuulutajad Pühapäeval, 10. novembril.
Lk. 10, 2; Jer. 1, 7; Lk. 4, 18—19; 2. Kor. 5, 20.

Olla kristliku noorteühingu liige tähendab liituda Kristuse tunnistajate pika ahelaga, kellele on usaldatud ülesanne kuulutada, et Jumal on end kord ajaloos Kristuse läbi täielikult ilmutanud ja et Ta ka tänapäeval on meie ligi. See ülesanne ei seisa mitte inimliku, vaid Jumala tahte ja armastuse kuulutamises.

Rõõmu kuulutajad Esmaspäeval, 11. novembril.
Lk. 2, 10; Kaal. 4, 4—7; Mt. 6, 28—34; Kol. 1, 12—14.

Meie ülesanne pole midagi vähemat kui uue maailma korra — jumalariigi — kuulutamine. Meie oleme kutsutud kuulutama kõigile rõõmusõnumit elu uuest seadusest. Seepärast on jõulusõnum ikka rõõmusõnum.

Elusõnumi kuulutajad Teisipäeval, 12. novembril.
Laul 16, 11; Joh. 20, 31; 17, 3; Ilm. 22, 2.

Meie oleme läkitatud tooma murtud ja mässavaile südameile tervendust. Meie ülesanne on näidata selle elu mõtet

siin maa peal. Jeesus üksi on selle elu vahendaja, seepärast ei saa meie seda inimestele viia teisiti kui Tema ülesandel. Kes Temasse usub, sellel on elu.

Vabaduse kuulutajad

Kolmapäeval, 13. novembril.

Laul 119, 45; Joh. 8, 36; Kaal. 5, 1; Room. 8, 21.

Hullunud mässuline võib arvata, et ta on vaba, ja ta on ometi ori. Suurim inimväärtus on tõelises vabaduses, ja see on võimalik ainult sõltuvuses Jumalast. Kristuse kogu aulikkus kiirgab selgema ristil, kus Ta end annab täielises kuulekuses Jumalale ja nii saab inimkonna Issandaks. Jumalalaste vabadus seisab nende sõltuvuses Jumalast Kristuse kaudu.

Valguse kandjad

Neljapäeval, 14. novembril.

Jes. 42, 16; Laul 43, 3; Joh. 14, 6; Mt. 5, 14—16.

Südame ja sisetunde puhtus osaduses Kristusega selgitab igat inimpalet. Seepärast toob Kristuse saadik valgust kaasa. Tema silmad on avatud nägema niihästi eluallikat kui ka inimkannatusi.

Vabastamise täidesaatjad

Reedel, 15. novembril.

Laul 32, 7; Laul 107, 6; Mt. 10, 7—8; 2 Kor. 3, 17—18.

Jalutud läksid ja kuulutasid oma tervenemist. See on ime- liseks möödupuuks, mille najal meie võime päevast päeva tun- netada, kas oleme täitnud oma ülesande. Ainult siis, kui sünnib hirmust vabanemise imesid meie kaasinimeste keskel, oleme meie õiged saadikud.

Läkitatud!

Laupäeval, 16. novembril.

2. Kor. 5, 20; Joh. 15, 16; Mt. 28, 19; Laul 115, 1.

Vaid Jumala Vaimuga salvitud inimesed saavad Tema saadikuteks. Jumal ise puhastab neid, nad peavad olema täie- likult sõnakuulelikud jumaliku ilmutuse vastu. Siis ületavad nende võimed kõik inimlikud piirid, sest neid täidavad Jumala igavikuväed.

Armsad noored!

Teid kõiki ootavad suured ülesanded Kristuse tee- nistuses. Üksi on neid ränk täita. Astuge seepärast oma koguduse Noorte Koondisse, kus leiate rohket tuge sama- meelsetelt noortelt.

Võtke kirikust lahkudes kaasa teadlikkude usklikeude noorte kuukiri »**NOORTE JUHT**«.